

Sygn. akt XII Gz 229/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dariusz Janiszewski

Sędziowie: SSO Jolanta Safader – Skwarlińska (spr.)

SSO Bożena Kachnowicz – Kokot

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku skarżącego wierzyciela M. M. (1)

o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 03 grudnia 2012r.

w postępowaniu upadłościowym (...) S.A. w R.

na skutek zażalenia wierzyciela M. M. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 29 stycznia 2013r. w przedmiocie odmowy sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 03 grudnia 2012r., sygn. akt VI Guks 25/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt XII Gz 229/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia sędziego – komisarza z dnia 03 grudnia 2012 roku w przedmiocie odrzucenia na podstawie art. 257 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. z 2003r., Nr 60, poz. 535 z późn. zm.; dalej : puin) sprzeciwu wierzyciela M. M. (1) od listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym (...) S.A. w R..

Sąd Rejonowy wskazał, że postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu wierzyciela od listy wierzytelności nie podlega zaskarżeniu i nie jest postanowieniem kończącym w sprawie, ponieważ ustawodawca w art. 257 puin dał skarżącemu wierzycielowi prawo do ponownego złożenia sprzeciwu w terminie tygodnia. Dlatego też na mocy art. 257 puin w zw. z art. 229 puin i art. 328 k.p.c. należało odmówić wierzycielowi M. M. (1) sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 03 grudnia 2012r.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył wierzyciel M. M. (2) wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że w literaturze wyrażono pogląd, że postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu wymaga uzasadnienia, gdyż wynika to z funkcji i celu przepisu. Skarżący argumentował, że skoro ustawa

przewiduje możliwość ponownego wniesienia sprzeciwu po jego odrzuceniu, to jego niewadliwe wniesienie możliwe będzie tylko wtedy gdy znane będą przyczyny jego odrzucenia. Racjonalność ustawodawcy nie pozwala zatem na przyjęcie by cel tego przepisu mógłby być zrealizowany bez podania w postanowieniu odrzucającym sprzeciw jego braków w zakresie niespełnienia wymogów ustawowych, o których mowa w art. 257 ust. 1 puin. Powyższe rozstrzygnięcie narusza zatem prawo do sądu przewidziane w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 257 ust. 1 puin.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie wierzyciela jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie skład orzekający w niniejszej sprawie podzielił stanowisko Sądu I instancji, że wydane na zasadzie art. 257 puin postanowienie w przedmiocie odrzucenia nie odpowiadającego wymaganiam formalnym sprzeciwu wierzyciela od listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym (...) S.A. w R. nie wymaga sporządzenia uzasadnienia. Wskazać bowiem należy, że żaden przepis ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze nie nakłada na sąd takiego obowiązku. Nie obligują sądu do sporządzenia uzasadnienia dla tego postanowienia także znajdujące odpowiednie zastosowanie na zasadzie art. 229 puin przepisy kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie bowiem z art. 357 § 1 i 2 k.p.c. sąd uzasadnia wyłącznie te postanowienia, na które przysługuje środek zaskarżenia. Skoro w niniejszej sprawie postanowienie w przedmiocie odrzucenia nie odpowiadającego wymaganiam formalnym sprzeciwu wierzyciela od listy wierzytelności nie jest postanowieniem kończącym w sprawie (art. 394 k.p.c.), gdyż wierzyciel ma prawo do ponownego złożenia sprzeciwu i nie jest to postanowienie zaskarżalne, albowiem zażalenie takie nie jest przewidziane w żadnym z przepisów prawa upadłościowego i naprawczego (por. art. 222 puin), to uznać należy, że zaskarżone postanowienie Sądu I instancji jest prawidłowe i nie narusza przepisu art. 257 puin.

Odnosząc się zaś do podnoszonego przez skarżącego zarzutu naruszenia art. 45 Konstytucji RP formułującego prawo do sądu wskazać należy, że przedmiotowa norma nie statuuje obowiązku uzasadniania każdego, nawet niezaskarżalnego rozstrzygnięcia Sądu podjętego w postępowaniu. Dodać również należy, że odmowa sporządzenia w niniejszej sprawie uzasadnienia postanowienia w żaden sposób nie pozbawia możliwości dochodzenia skarżącemu jego praw przed Sądem. Wierzyciel działający przez profesjonalnego pełnomocnika miał możliwość prezentowania swego stanowiska w postępowaniu i nie sposób dopatrzeć się w niniejszej sprawie żadnych uchybień procesowych Sądu pierwszej instancji, które mogłyby wpłynąć na sformułowanie takiego zarzutu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 229 puin oddalił zażalenie.